
К О М У ?

Кому ти носишъ къснитъ зари на пролѣтъ?
Лѣсъ, въ който и послѣднитъ листа
Окапаха съмъ азъ, о късна радость —
Печаленъ черенъ лѣсъ бѣзъ птици и цвѣтя.

Ти идешъ да молитствуваешъ въ пустиня,
И съсипни е нѣкога съзидания храмъ.
Ти идешъ да молитствуваешъ — и горко ти:
Покойници ще те посрѣщнатъ тамъ.

Прикрий съ печални покривала дѣвствена снага,
И бѣгай. . . отиди въ пустини, задъ моря, на край свѣта --
За тебе да не спомнямъ,
За тебе да не спомнямъ, о жена жестока красота.